

Határozatok Tára

C-312/14. sz. ügy

**Banif Plus Bank Zrt
kontra
Lantos Márton
és
Lantos Mártonné**

(a Ráckevei Járásbíróság [Magyarország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — 2004/39/EK irányelv — 4. cikk, (1) bekezdés és 19. cikk, (4), (5) és (9) bekezdés — A pénzügyi eszközök piacai — A »befektetési szolgáltatások és tevékenységek« fogalma — Rendelkezések a befektetővédelem biztosítására — Üzletvitelre vonatkozó magatartási szabályok befektetési szolgáltatás ügyfelek számára történő nyújtásakor — A nyújtandó szolgáltatás alkalmasságának és megfelelőségének értékelésére vonatkozó kötelezettség — E kötelezettség megsértésének szerződéses jogkövetkezményei — Fogyasztói kölcsönszerződés — Devizaalapú kölcsön — A kölcsönnek a nemzeti pénznemben történő folyósítása és törlesztése — Az átváltási árfolyamra vonatkozó feltételek”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2015. december 3.

1. Bírósági eljárás — Szóbeli szakasz — Újbóli megnyitás — Feltételek

(EUMSZ 252. cikk, második bekezdés; a Bíróság alapokmánya, 23. cikk; a Bíróság eljárási szabályzata, 83. cikk)

2. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bíróság hatásköre — Korlátok — A nemzeti bíróság hatásköre — A jogvita tényállásának megállapítása és értékelése — Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés szükségessége és a feltett kérdések relevanciája — A nemzeti bíróság általi értékelés — Nyilvánvalóan nem releváns kérdések, valamint hasznos választ kizáró szövegösszefüggésben feltett, hipotetikus kérdések — Az alapügy tárgyával össze nem függő kérdések

(EUMSZ 267. cikk)

3. Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — A pénzügyi eszközök piacai — 2004/39 irányelv — Befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek — Fogalom — Hitelintézet által, devizaalapú kölcsönszerződés rendelkezései értelmében végrehajtott árfolyamműveletek — A kölcsön összegének a deviza folyósítás időpontjában alkalmazandó vételi árfolyama alapján történő rögzítése — A törlesztőrészek összegének e devizának az egyes törlesztőrészek számítása időpontjában alkalmazandó eladási árfolyama alapján történő meghatározása — Kizártság

(2004/39 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 4. cikk, (1) bekezdés, 2. pont)

4. *Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — A pénzügyi eszközök piaci — 2004/39 irányelv — Üzletvitelre vonatkozó magatartási szabályok befektetési szolgáltatás ügyfelek számára történő nyújtásakor — A befektetési vállalkozást terhelő, a nyújtott szolgáltatás alkalmasságának és megfelelőségének értékelésére vonatkozó kötelezettség — E kötelezettség megsértése — Szerződéses következmények — A nemzeti jog alkalmazása — Korlátok — Az egyenértékűség elvének és a tényleges érvényesülés elvének betartása*

(2004/39 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 19. cikk, (4) és (5) bekezdés)

1. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 29. pont)

2. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 35., 51., 52. pont)

3. A pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004/39 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontját akként kell értelmezni, hogy – a kérdést előterjesztő bíróság által végzendő vizsgálatról függően – nem tekinthetők e rendelkezés értelmében befektetési szolgáltatásnak vagy tevékenységnek az egy hitelintézet által, devizaalapú kölcsönszerződés rendelkezései értelmében végrehajtott egyes olyan árfolyamműveletek, amelyek során a kölcsön összegét a deviza folyósítás időpontjában alkalmazandó vételi árfolyama alapján rögzítik, és a törlesztőrészletek összegét e devizának az egyes törlesztőrészletek számítása időpontjában alkalmazandó eladási árfolyama alapján határozzák meg.

E rendelkezés értelmében ugyanis befektetési szolgáltatásnak és tevékenységnek minősül a 2004/39 irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt eszközök bármelyikéhez kapcsolódó, az I. melléklet A. szakaszában felsorolt szolgáltatások és tevékenységek bármelyike. Márpedig a kérdéses műveletek, mivel olyan árfolyam-tevékenységekből állnak, amelyek tisztán kiegészítő jellegűek a devizalapú fogyasztói kölcsön nyújtásához és törlesztéséhez képest, nem tartoznak az említett A. szakasz hatálya alá, amennyiben e műveletek a kölcsön és a törlesztőrészletek adott devizában (kirovó pénznem) nyilvántartott összegének a nemzeti pénznemre (lerovó pénznem) e deviza vételi, illetve eladási árfolyama alapján történő átváltására korlátozódnak. Az ilyen műveleteknek nincs más funkciójuk, mint hogy a kölcsönszerződésből eredő alapvető fizetési kötelezettségek, azaz a tőke hitelező által történő rendelkezésre bocsátása és a tőke kamatokkal növelt összege adós által történő törlesztése teljesítésének módjaul szolgáljanak. E műveletek rendeltetése nem befektetés megvalósítása, mivel a fogyasztó kizárólag fogyasztási cikk vásárlásához vagy szolgáltatás igénybevételéhez szükséges összeghez kíván jutni, és nem – példának okáért – árfolyamkockázat kezelése vagy a devizaárfolyam-spekuláció a célja.

Az irányelvből kitűnik továbbá, hogy a devizaszerződések önmagukban nem minősülnek ezen irányelv I. mellékletének A. szakasza alá tartozó befektetési szolgáltatásoknak.

Márpedig a kérdéses árfolyamműveletek nem a 2004/39 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontja értelmében vett befektetési szolgáltatáshoz, hanem olyan művelethez kapcsolódnak, amely önmagában nem tekinthető ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontja értelmében pénzügyi eszköznek.

Ugyanis – mivel a fogyasztói kölcsönszerződés tárgya nem valamely pénzügyi aktívának a szerződés megkötésekor kikötött áron történő eladása – nem tűnik úgy, hogy azok az árfolyamműveletek, amelyeket valamely hitelintézet az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló kölcsönszerződés teljesítése keretében hajt végre, az említett irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt pénzügyi eszközök egyikére, köztük különösen a határidős ügyletre vonatkoznának.

Az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló kölcsönszerződés keretében a deviza értékét, amelyet figyelembe kell venni a törlesztőrészek számítása céljából, nem előre rögzítik, hanem az egyes törlesztőrészek esedékességének időpontjában érvényes eladási árfolyam alapján határozzák meg.

(vö. 54–57., 66–68., 70., 74., 76. pont és a rendelkező rész)

4. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 79. pont)